

Nakilala si Oseas sa kasaysayan bilang propetang niloko ng kanyang asawa na patuloy pa rin niyang minahal sa kabila ng mga kataksilan nito. Tinawag siya ng Diyos para magsalita sa ngalan niya sa isang bayang materyalista at maraming dinidiyos na iba. At nais ng Diyos na maranasan din ng kanyang propeta ang sakit at kahihiyang ng isang asawang kinaliwa. Isang Diyos na nakadarama ng pagmamahal sa tao ang ipinakikilala sa atin ng mga propeta; tunay at personal na pagmamahal kayat naipahahayag sa wika ng tao. Pagkatawag ng Diyos sa propeta, tinanggap niya ang pribilehiyong madama at makita ang mga bagay gaya ng Diyos: kayat papasanin din ni Oseas ang parehong krus ng Diyos – ang laging mahalina at patawarin ang asawang salawahan at taksil. At sa kabilang dako naman, isisigaw rin ni Oseas ang galit ng Diyos sa Israel sa harap ng mga kasalanan nito.

Mga taong 746 nang magsimulang mangaral si Oseas, ibig sabih’y sa dakong huli ng masaganang paghahari ni Yeroboam II sa hilagang kaharian ng Israel. Pagkatapos na pagkatapos nito’y agad na magsisimula ang dalawampung taon ng pagbagsak at kabulukan na magwawakas sa pagkabihag sa Samaria at pagdedeport sa mga tagaroon (taong 721).

Narito si Oseas para akusahan at babalaan ang bayang nabubuhay nang walang pakialam. Patuloy siya sa pangangaral samantalang pabagsak naman ang kaharian: ipinahahayag niya ang parusa ng bayang iresponsable at taksil sa pakikipagtipan ng kanilang Diyos. Pero nauunawaan niya na tagapagturo ang Diyos at hindi nito pahihintulutan nang walang dahilan ang mga kapahamakan at kahit na ang pagkawasak ng bansa. Sa ganitong paraan, ang Israel ay magbabalik sa dati nitong kalagayan nang akayin siya ni Yawe at ilabas mula sa Ehipto: siya ay magiging dukha at abang bayan, kayang sundan ang kanyang Diyos nang may pananampalataya at pagmamahal.

Nagsisimula ang libro ni Oseas sa istorya ng kabiguan ng kanyang buhay may-asawa. Naglalahad siya mula rito ng aral sa Israel na taksil kay Yawe (kab. 1-3).

At sa mga kabanata 4-13 naman, sama-sama ang mga panunumbat, babala, paanyaya sa pagbabalik-loob at pagbabalita ng pagkatapon. Isang pag-asa sa kinabukasan ang binubuksan ng huling talata, 14:2-10, sa oras na alisin na ni Yawe sa Israel ang lahat ng kayamanang pinanghawakan nito.

1 ¹Dumating kay Oseas na anak ni Beerit ang salita ni Yawe sa panahon ng paghahari sa Juda nina Ozias, Yotam, Ahaz at Ezekias, at sa Israel ni Yeroboam na anak ni Yoas.

Mag-asawa ka: pagtataksilan ka niya

• ²Nang magsimulang magsalita si Yawe sa pamamagitan ni Oseas, sinabi sa kanya ni Yawe:

“Lumakad ka at kunin mong asawa ang isang sagradong babaeng bayaran at magkaroon ka ng mga anak sa kanya dahil pinakakasuklam-suklam na pagbibili ng sarili ang pagtalikod ng bayan kay Yawe.”

³Kaya pinakasalan niya si Gomer na anak ni Diblayim. At naglihi ito at nagkaanak siya rito ng isang lalaki. ⁴Sinabi ni

Yawe: “Pangalanan mo siyang *Jezrael*, pagkat parurusahan ko ang angkan ni Yehu dahil sa masaker sa Jezrael. Wawakasan ko ang kaharian ng Israel. ⁵Darating ang araw na magagapi ang Israel sa Lambak ng Jezrael.”

⁶Nagbuntis uli si Gomer at babae ang naging anak. Sinabi ni Yawe kay Oseas: “Pangalanan mo siyang *Di-Mahal* ⁷pagkat hindi ko na mamahalin ang bansang Israel ni patatawarin sila.”

⁸Matapos awatin si *Di-Mahal*, nagbuntis uli si Gomer at nagsilang ng isa pang anak na lalaki. ⁹Sinabi ni Yawe: “Pangalanan mo siyang *Di-Ko-Bayan*, pagkat hindi na kayo ang bayan ko at ako’y hindi na AKO – SIYANG-UMIIRAL para sa inyo.”

2 • ⁴Isakdal ang inyong ina, isakdal pagkat hindi ko siya asawa, at ako’y hindi para sa kanya. Mag-alis siya ng palamuti sa mukha at ng mahalay na mga imahen sa dibdib; ⁵kung di’y huhubaran ko siya, gaya noong siya’y isilang.

• **1.2** Hinihingi ni Yawe kay Oseas na isa sa mga babaeng kasama sa sagradong pagbibili ng sarili sa pagsamba ng mga pagano ang kunin nitong asawa. Sa kanila lumalapit ang sinumang naghahangad tumanggap ng biyaya ng diyos na Baal sa kanilang mga bukid at hayupan. Napakadulas mangyari ang ganito sa Israel at hindi nila ito minamasama maliban sa mga talagang tapat kay Yawe. Kaya sinimulan ni Oseas ang kanyang pag-aasawa nang may malaking pagmamahal, sa kaalamang magpapatuloy pa rin sa pagtataksil sa kanya at sa kanyang Diyos ang kanyang asawa. Sa totoo’y magbabalik siya sa pagbibili ng sarili.

Parang nasa gitna ng nag-uumpugang bato si Oseas sa kaibuturan ng kanyang puso – laging umaasang magbabagong-loob ang kanyang asawang salawahan at sumasamba sa mga diyos-diyosan, pero nilalamon din ng selos at galit, at pagod na sa laging pagpapatamad. Patuloy niya itong minamahal, at sa dakong huli’y magtatagumpay siya sa pagsagip sa kanya sa pamamagitan ng kanyang napakadakila at mahabagang pag-ibig.

Pangalanan mo siyang Di-Mahal. May kung anong kahulugan ang lahat ng pangalan sa Israel, at halos laging relihiyoso ang ibig sabihin ng mga ito. Pina-pangalanan dito ni Oseas ang kanyang mga anak, na

malamang ay nakagulat sa mga tao at sa gayo’y nagbibigay-diin sa mga itinuturo niya sa kanila: malulupig ang Israel; siya ay isang bayang di mahal ni Yawe ni kinikilalang kanya.

Kasunod ni Oseas, maraming propeta ang magsasalita tungkol sa pagbibili ng sarili at pakikiapid para tukuyin ang pagsamba sa ibang mga diyos. Ulitin din nila na tinawag ang Israel na maging asawa ng Diyos.

– Sa ganito ring paraan ilalahad ni Jeremias ang mga kasalanan ng Israel (Jer 2:2; 3:1; 31:1) at magiging mas marahas naman si Ezekiel (kabanata 16-23).

– Pero sa mga kabanata 40-66 ni Isaias naman, matutunghayan natin ang pangitain tungkol sa Jerusalem na nakipagbalikan at ikinasal kay Yawe (Is 50:1; 54:6 at 62:4). Ito rin ang magiging paksa sa Awit ng Mga Awit at Pagbubunyag 21.

• **2.4** Sa paglalahad na ito, nagkakahalo si Oseas na nagbababala sa kanyang asawa at si Yawe na nanunumbat sa kanyang bayan.

Walang sinuman sa Israel ang di sumasampalataya kay Yaweng Diyos ng kanilang lahi. Pero kahit na kinikilala nila siya bilang tagapagligtas sa mga krisis ng kanilang bansa, iniisip pa rin nilang ang pamumunga

Gagawin ko siyang lupang tigang,
gagawin siyang disyerto.
at pababayaang mamatay sa uhaw.

⁶Paano ko mamahalin ang kanyang mga anak-
mga anak sa pakikiapid?

⁷Naging babaeng bayaran ang kanilang ina,
at mga anak sila sa kahalayan.

Sabi niya: “Hahabulin ko ang aking mga mangingibig
na nagbigay sa akin ng aking tinapay at tubig,
ng aking lana at linen, ng aking langis at inumin.”

¹⁰Hindi na niya alam na ako ang nagbigay
sa kanya ng trigo, ng alak at langis,
ng pilak at gintong ginagamit para kay Baal.

¹¹Kaya babawiin ko ang aking trigo pagkahinog nito,
at ang aking alak kapag handa na;
babawiin ko ang aking lana at linen
na pantakip sa kanyang kahubaran.

¹²Ilalantad ko siya sa paningin ng kanyang mga kalaguyo,
at di siya maililigtas ninuman sa aking mga kamay.

¹³Wawakasan ko ang lahat niyang paglilibang,
ang kanyang mga buwanang piyesta at mga Araw ng Pahinga.

¹⁴Sisirain ko ang kanyang mga ubasan,
at ang kanyang mga punong igos dahil sinabi niya:
“Bigay ito ng mga mangingibig ko.”

ng lupa at pagdami ng kanilang hayupan ay galing sa ibang mga diyos, sa mga Baal, at walang kapangyarihan si Yawe sa mga bagay na ito. Kaya pinagbabantaan sila ni Yawe na ipagkakait sa kanila ang lahat ng bunga ng lupa at pati na ang lupa mismo, para makita nilang sa kanya lamang pala galing ang lahat nilang kayamanan.

Sa lahat ng panahon, nakagawian na nating iasa ang iba't ibang bahagi ng ating buhay sa iba't ibang diyos. Ang ilan ay may “malaking pananampalataya” kay Kristo para lutasin ang kanilang mga problema, pero sinasamba rin naman nila ang sex sa paraang parehong-pareho ng mga deboto ni Baal. Ang iba nama'y sumasamba sa Diyos sa harap ng mga tao, pero nagtatayo naman ng isang lipunang mapaniil base sa batas ng salapi at katwiran ng pinakamalakas. Ang kalbaryo ng maraming Pilipino ang siyang naglalantad sa kasalanan ng lipunang winasak ng mga diyus-diyusan nito.

Kaya aakitin ko siya, aakayin uli tungo sa disyerto at doon ko masuyong kakausapin. Ipagkakait ni Yawe ang lahat sa Israel upang maging dukha siyang muli tulad noon sa Disyerto sa panahon ni Moises. Sa ganito niya malalaman na sa Diyos galing ang lahat at sa kanya siya mananalig. *Mas mabuti pa ako noon kaysa ngayon.* Ito rin ang sasabihin ng waldas na anak sa Lucas 15:17.

Tatawagin niya ako... hindi na aking Baal. Gina-

gamit dito ni Oseas ang salitang *Baal ko*, dahil Panginoon ang ibig sabihin ng Baal sa Hebreo. Ang pangalang ito ay ibinibigay sa mga diyos ng mga Kananeo pero pinarangalan din ng mga Israelita si Yawe sa titulong ito. Subalit ayaw ng Diyos na siya ay maging isang “Baal” lamang kasama ng iba pa, kundi “ang” kaisa-isang asawa.

Magiging kabiyak kita magpakailanman. Isang bagong tipan ang iniaalok ng Diyos sa mga tao, o isang bagong kasunduan. Hindi isang bagong relihiyon na may ibang mga kautusan kundi isang personal na relasyong hatid ng pusong dinalisay at binago (Jer 31:31).

Ang pagkakabuklod na ito sa *pag-ibig at katapatan* ang tinutukoy sa Juan 1:17: si Jesus ang naghatid nito sa sangkatauhan.

Papagkakasunduin ko sila ng mga hayop. Pagkaraan ng mga pagsubok, nakikinikinita ni Oseas ang isang panahon ng kaligayahan kung kailan muling ibibigay ni Yawe ang lupa sa kanyang bayang dinalisay. Di na magkakaroon ng mga masasamang puwersa ng kalikasan o mga digmaan. *Pagpapahingahin ko silang ligtas at panatag.*

Sa wakas ay napagtatagumpayan ni Oseas ang kasamaan ng kanyang asawa sa pamamagitan ng kanyang matiising pagmamahal. Tinutubos pa niya ito sa pagbabayad sa pari ni Baal na pinaghandugan nito ng kanyang sarili.

Gagawin kong dawagan ang mga ito,
sasalantain ng mga mabangis na hayop.

¹⁵ Parurusahan ko siya dahil sa mga araw
na nag-alay siya ng insenso sa mga Baal,
nagsuot siya ng nang-aakit na mga hiyas,
nanghabol ng mga lalaki at lumimot sa akin, sabi ni Yawe.

⁸ Kaya haharangan ko siya ng mga tinik,
kukulungin upang di makalabas.

⁹ Manghabol man siya ng mga kalaguyo, hindi niya sila aabutan;
maghanap man ng lalaki, wala siyang matatagpuan.
Kaya sasabihin niya: “Babalik ako sa unang asawa ko
pagkat mas mabuti pa ako noon kaysa ngayon.”

¹⁶ Kaya aakitin ko siya,
aakayin uli tungo sa disyerto
at doon ko masuyong kakausapin.

¹⁷ At ibabalik ko ang kanyang mga ubasan,
gagawing pinto ng pag-asa ang Lambak ng Kamalasan.

Doo’y sasagutin niya ako gaya noong kanyang kabataan,
noong siya’y lumabas mula sa lupain ng Ehipto.

¹⁸ Sabi ni Yawe: Sa araw na iyon
tatawagin niya akong asawa ko
at hindi na kailanman aking Baal.

¹⁹ Aalisin ko sa kanyang labi ang pangalang Baal,
at hindi na niya iyon tatawagan.

²⁰ Papagkakasunduin ko sila
ng mga hayop sa parang at mga ibon sa langit,
ng mga nilalang na nagsisigapang sa lupa.
Papawiin ko ang pana, tabak at digmaan sa lupa,
upang makapamahinga silang ligtas at panatag.

²¹ Magiging kabiyak kita magpakailanman;
pakakasalan sa katarungan at katatagan,
magkakabuklod sa pag-ibig at pagsuyo.

²² Magiging asawa kita sa katapatan,
at kikilalanin mo si Yawe.

²³ Sabi ni Yawe tungkol sa mga araw na iyon:
Pakikinggan ko ang langit,
at sasagutin nito ang lupa.

²⁴ Sasagutin naman ng lupa ang trigo, alak at langis,
na sasagana gaya ng inaasam ng Jezrael.

²⁵ Ihahasik ko ang mga iyon sa lupa para sa akin,
at si *Di-Mahal* ay aking mamahalin.

Sasabihin ko kay Di-Ko-Bayan: “Ikaw ang bayan ko,”
at sasagot siya: “Ikaw ang aking Diyos.”

3 ¹Sabi ni Yawe: “Muli mo ngayong ipadama ang pag-ibig mo sa babaeng ito na may ibang minamahal at nakikipid. Mahalin mo siya tulad ng pag-ibig ni Yawe sa kanyang bayang bumaling sa ibang mga diyos at gusto ang mga sagradong pasas.”

²Kaya binili ko siya sa halagang labinlimang pirasong pilak at isang punong takal ng sebada. ³At sinabi ko sa kanya: “Dumito kang kasama ko nang maraming araw. Hindi mo na ibibigay ang iyong sarili sa pakikipagtalik kaninuman. At hindi rin ako sisiping sa iyo.”

⁴Sapagkat maraming araw na mawawalan ng hari o tagapamahala ang bayan ng Israel – walang paghahain ng mga handog o haliging banal, walang pagsangguni kay Yawe o pantahanang diyus-diyusan.

⁵Pagkaraa’y magbabalik ang Israel at hahanapin si Yaweng kanilang Diyos at si David na kanilang hari. Sa mga huling araw ay may pitagan silang dudulog kay Yawe at sa kanyang mga pagpapala.

2 ¹Magiging sindami ng buhangin sa dagat ang bayan ng Israel, hindi masusukat o mabibilang. Sa halip na sabihin sa kanilang: “Hindi ko kayo bayan,” tatawagin silang “mga anak ng Diyos na buhay.” ²Muling magkakaisa ang bayan ng Juda at ang bayan ng Israel, at hihirang sila ng isang pinunong mamamahala sa kanila. Sasalakayin nila ang ibang mga lupain pagkalupig nilang labis sa Jezrael. ³Tatawaging *Bayan-Ko* ang inyong kalalakihan at *Aking-Mahal* ang kababaihan.

4 ¹Pakinggan ang salita ni Yawe, Israel! Sapagkat may hinaing si Yawe laban sa mga nasa lupaing ito. Wala ngang katotohanan ni kabutihan ni kaalaman sa Diyos sa lupaing ito.

²Wala kundi madayang panunumpa, pagsisinungaling, pagpatay, pagnanakaw at pakikipid – sunud-sunod na patayan.

³Kaya nagluluksa ang lupa at nanghihina

ang lahat ng naroon. Nangamamatay ang mga hayop sa parang, ang mga ibon sa langit, at ang mga isda sa dagat.

⁴Ngunit huwag isumbong o isakdal ang sinuman, sapagkat ikaw, O pari, ang aking isasakdal!

⁵Bumabagsak ka araw-gabi at kasama mong bumabagsak ang propeta, at ibinabagsak din ninyo ang inyong bayan. ⁶Nalilipol ang bayan ko dahil sa kawalan ng kaalaman; kaya tinatanggihan din kita bilang pari. Winawalang-halaga mo ang batas ng iyong Diyos, kaya hindi ko rin pahahalagahan ang iyong mga anak.

⁷Pare-parehong nagkasala sa akin ang lahat. Akong kanilang Luwalhati ay ipinagpalit nila sa mga diyus-diyusang kanilang kahihyan. ⁸Hindi ba sila ang kumakain ng hain para sa kasalanan? Kaya gusto nilang magkasala ang aking bayan.

⁹Iisa ang para sa lahat: kung ano ang bayan, gayon din ang pari. Pare-pareho ko silang parurusahan dahil sa kanilang mga gawa. ¹⁰Kakain sila at hindi mabusog; dadami ang pagbibili ng sarili ngunit di pa rin magkakaanak, sapagkat wala silang pitagan kay Yawe. ¹¹Pakikipid at paglalasing ang laman ng kanilang puso.

¹²Sumasangguni ang bayan ko sa diyus-diyusang kahoy, sa hula ng isang tungkod. Inililigaw sila ng espiritu ng pakikipid kaya nagtataksil sila sa kanilang Diyos. ¹³Naghahandog sila sa mga tuktok ng bundok at nag-aalay ng insenso sa mga burol, sa lilim ng mga punong ensina, alamo at espino, saanman may kaigayang lilim.

¹⁴Kaya, kung magpapabayad sa lalaki ang inyong mga anak na babae at makiapid ang inyong mga manugang na babae, hindi ko sila parurusahan, sapagkat kayo man ay nakikisama sa mga babaeng bayaran at sabay-sabay na naghahandog sa kanilang templo. Winawasak ng bayang hangal ang kanilang sarili.

• **4.1** Isusumpa rin ng iba pang mga propeta ang mga pagkukulang at pagiging iresponsable ng mga nasa kapangyarihan sa bayan at sa relihiyon: sila ang dahilan ng paghihirap ng sambayanan (tingnan ang Is

5:13; Mikeas 3:1).

Sa talata 4:11-14, patuloy na inaakusahan ni Oseas ang mga paring gumagaya sa mga gawi ng mga paring pagano sa panghuhula at pagbibili ng sarili.

¹⁵ Kung babaeng bayaran ang Israel, bakit naging gayon din ang Juda? Huwag laging pumunta sa Gilgal o Betaven; huwag pumunta roon para manumpang “Habang nabubuhay si Yawe!”

¹⁶ Kung parang salbaheng baka ang Israel, papastulin ba siya ni Yawe na parang isang tupa? ¹⁷ Mahilig sa diyus-diyusan ang Efraim, iiwan siya ni Yawe. ¹⁸ Nakikiapid sila pagkapag-lasing; mas gusto nila ang kahihyan kaysa kaluwalhatian. ¹⁹ Tatangayin sila ng ipuipo at ikahihya nila ang kanilang mga di-banal na pag-aalay.

Laban sa mga pinuno ng hari

5 • ¹ Pakinggan ninyo ito, mga pari; at dinggin ninyo mga taga-Israel at mga pinuno ng hari: padating na ang inyong kahatulan. Naging patibong kayo sa Mispa at bitag sa Tabor, ² naging malalim na balong kahuhulugan sa Sitim, kaya parurusahan ko kayong lahat.

³ Kilala ko ang Efraim; walang maililihim sa akin ang Israel. Nagbili ng sarili ang Efraim; marumi ka, O Israel.

⁴ Hindi sila tumigil sa kanilang mga gawa at di nakabalik sa kanilang Diyos. Espiritu ng pagbibili ng sarili ang nasa kanilang puso at hindi nila kilala si Yawe. ⁵ Saksi laban sa Israel ang kanyang kapalaluan; nadapa ang Efraim sa kanyang kasamaan.

6

• ¹ Halina, magbalik kay Yawe.
 Niluray niya tayo at pagagalingin din,
 sinaksak niya tayo, at bebendahan ang ating sugat.
² Makalawang araw ay muli niya tayong bubuhayin;
 sa ikatlong araw nama’y ibabangon niya tayo,
 at mabubuhay tayo sa piling niya.
³ Sisikapin nating makilala si Yawe.
 Ang pagdating niya’y sintiyak ng bukanliwayway;
 sisikat ang kanyang pagliligtas gaya ng liwanag;
 darating siya sa atin tulad ng ulan sa tagsibol,
 tulad ng ulang dumidilig sa lupa.

• **5.1** Alalahanin natin na ang bayan sa hilaga; na tinatawag na kaharian ng Israel, ay binuo ng mga tribu ni Jacob o mga tribu ni Jose (tingnan ang Gen 35:23). Dalawa ang mga tribu ni Jose: ang Efraim na siyang mas importante at ang Manases. Sa paggamit ni Oseas sa mga salitang *Efraim*, *Jose*, *Jacob*, *Israel*, iisang bayan lamang talaga ang tinutukoy niya.

• **8.** *Tinatalakay dito ang mga digmaan ng Israel. Pansinin ang huling pangungusap: Nagtatago si Yawe at iniwan ang kanyang bayan sa dilim nang magbalik sila para hanapin siya.*

⁶ Dala ang kanilang mga kawan, hahanapin nila si Yawe ngunit di matatagpuan pagkat lumayo siya sa kanila. ⁷ Bunga ng kanilang kaktaksilan kay Yawe, mga anak sa labas ang kanilang mga supling. Kaya ngayo’y uubusin sila ng mangwawasak, at wawasakin ang kanilang lupain.

• ⁸ Hipan ang tambuli sa Geba, ang trumpeta sa Rama; isigaw ang hudyat sa Betaven! Pagkat nagapi ang Benjamin, ⁹ sumapit na ang araw na mawawasak ang Efraim. Ihahayag ko ang totoo sa mga tribu ng Israel: ¹⁰ gaya ng mga nag-aalis ng mga mohon ang mga pinuno ng Juda, at para namang bahang ibubuhos ko sa kanila ang aking poot. ¹¹ Nang-aapi ang Efraim at nangyuyurak ng katarungan.

¹² Para akong ipis sa Efraim at buklok sa Juda. ¹³ Nakita ng Efraim ang kanyang sakit at ng Juda ang kanyang sugat. Kaya humingi ng tulong ang Efraim sa dakilang hari ng Asiria. Ngunit hindi niya kayo mapagagaling ni mapag-hihilom ang inyong mga sugat.

¹⁴ Ako’y magiging parang leopardo sa Efraim at parang leon sa Juda. Lulurayin ko sila at iiwan. Tatangayin ko, at walang sasagip. ¹⁵ Saka ako lalayo at babalik sa aking lugar hanggang aminin nila ang kanilang pagkakasala at magbalik sa akin, sapagkat hahanapin nila ako sa kanilang kapighatian.

• **6.1** Pinagsisisihan ng tao ang kanyang mga pagkakamali; pero hindi sapat ang kanyang katapatan para layuan ang kanyang mga kasalanan. Iniisip niyang masisiyahan ang Diyos sa pag-aalay niya ng ilang handog, pero malayo ito sa tunay na pag-ibig na napatutunayan sa pagsunod. Mas gusto nilang mag-alay ng mamahaling mga handog na sila mismo ang pumili kaysa pagsunod na hinihingi ng Diyos sa kanila.

Pag-ibig ang nais ko, hindi sakripisyo. Sinagot ni Jesus ang mga Pariseo sa isang pagkakataon sa pagsasabi ng pangungusap na ito (tingnan ang Mateo 9:13).

⁴O Efraim, ano'ng gagawin ko sa iyo?
O Juda, paano kita pakikitunguhan?
Ang pag-ibig mo'y parang ulap sa umaga,
parang hamog na madaling natutuyo.
⁵Kaya tinadtad kita sa aking mga propeta,
at sinaksak sa mga salita ng aking bibig.

⁶Pagkat pag-ibig ang nais ko, hindi sakripisyo;
pagkilala sa Diyos, hindi sinunog na handog.

• ⁷Sinira nila sa Adam ang aking tipan; nagtaksil sila sa akin doon. ⁸Lungsod ng mga masama ang Galaad, may bahid ng duguang bakas ng mga paa. ⁹Parang nananambang na mga magnanakaw ang mga pari; pumapatay sila sa daang tungo sa Sikem at nakikiapid. ¹⁰Nasaksihan ko sa Betel ang kasuklam-suklam nilang gawa; doon nagbii ng kanyang sarili ang Efraim at nawalang-puri ang Israel. ¹¹(Sa iyo man, Juda, may nakalaan ding ani kapag ibinalik ko na mula sa pagkabihag ang aking bayan.)

7 ¹At kapag pinagaling ko ang Israel, malinaw na lilitaw ang kasalanan ng Efraim, lantaran na ang kabuktutan ng Samaria. Nandarraya sila, namamasok ng mga bahay ang mga magnanakaw habang nananalakay sa mga daan ang mga tulisan. ²Hindi nila nalalamang tinatandaan ko ang masasama nilang gawa. Lubog na sila sa kanilang pagkakasala na laging nasa harap ko. ³Inaaliw nila ang hari sa kanilang kasamaan, at ang mga pinuno sa kanilang mga kasinungalingan. ⁴Nag-aapoy sila sa pakiki-apid, parang pugong pinagbaga ng panadero. Hindi na kailangang papaglagablabin pa mula sa pagmasa hanggang sa ito'y umalsa.

⁵Sa kaarawan ng hari, naglalasing ang kanyang mga pinuno at nakikilahok siya sa labis nilang pagsasaya. ⁶Parang pugon ang kanilang kalooban sa mga pakana, magdamag na nagbabaga at kinaumagaha'y apoy nang naglagablab. ⁷Nag-aapoy silang parang pugon at tinutupok ang sarili nilang mga pinuno. Nagsibagsak ang lahat nilang hari at wala sa kanilang tumawag sa akin.

• 7. Adam, Galaad, Betel, mga lugar na pinagdiriwangan ng pagsamba kay Yawe na may halong kaugaliang pagano.

• 8.1 Isang bantay ang propeta (tingnan Ez 3:17). Mahigpit na tinutuligsa ni Oseas ang mga haring di galing sa Diyos dahil mula sa simula'y sila na ang humirang sa kanilang sarili. Tanging ang mga inanak la-

⁸Nakikisalamuha ang Efraim sa mga bansa. Ang Efraim ay bibingkaang hilaw ang tabi. ⁹Inuubos ng mga dayuhan ang kanyang lakas, ngunit hindi niya namamalayan. Marami na palang uban ang kanyang ulo ngunit di niya napapansin.

¹⁰Saksi laban sa Israel ang kanyang kapaluan ngunit ayaw pa rin nilang magbalik kay Yaweng kanyang Diyos, ni hindi niya siya hinahanap. ¹¹Ang Efraim ay parang kalapating hangal at madaling linlangin na ngayo'y humihingi ng tulong sa Ehipto at mayamaya'y sa Asiria. ¹²Ngunit saanman sila bumaling, ihahagis ko sa kanila ang aking lambat at mahuhulog silang parang mga ibon sa langit, at parurusahan sila sa kanilang kasamaan.

¹³Kawawa silang nagsilayo sa akin; mahihiya ang nanlinlang sa akin. Nang gusto ko silang sagipin, siniraang-puri nila ako. ¹⁴Nang dumaraing sila sa kanilang higaan dahil sa kanilang trigo at alak, bumaling sila sa akin ngunit hindi matapat ang kanilang pagtawag.

¹⁵Nang papagtagumpayin ko sila't palakasin, pinagbalakan nila ako ng masama. ¹⁶Para silang panang baluktot, bumabaling sa akin para lamang magtaksil. Lilipulin sa tabak ang mayabang nilang mga pinuno at pagtatawanan sila ng mga Ehipsyo.

8 • ¹Bantay, hipan ang trumpeta! Babalaan ang Bahay ni Yawe pagkat sinira nila ang aking tipan at sinuway ang aking Batas. ²Isiniligaw nila sa akin: "Kinikilala ka ng Israel, O Diyos." ³Ngunit tinanggihan ng Israel ang mabuti kaya uusigin sila ng kaaway. ⁴Nagtalaga sila ng mga hari nang wala akong pagsang-ayon

mang ni David sa katimugan ang mga hinirang ng Diyos. At higit pa rito'y hindi sila kailanman nagkaroon ng malasakit para maging mga kinatawan ng Diyos sa kanyang bayan ni tuparin ang kanyang mga plano.

At narito ang mabigat na pagtuligsa sa mga gintong guya na inilagay sa Betel bilang parangal kay Yawe (tingnan ang 1 H 12:28).

at di ko kilala ang hinirang na mga pinuno. Ginawa nilang mga diyos-diyusan ang kanilang pilak at ginto sa sarili nilang kapahamakan.

⁵Para sa akin, Samaria, kasuklam-suklam ang iyong baka at naglalagablab ang galit ko laban dito. Hanggang kailan ka mananatiling marumi?

⁶Baka lamang ang sa iyo, Israel, na gawa ng isang eskultor. Hindi ito Diyos kaya dudurugin ang baka ng Samaria. ⁷Naghasik sila ng hangin, at mag-aani sila ng ipuipo. Walang butil ang mga tangkay, at walang pagkaing ibibigay. Magkabutil man ito'y lalamunin lamang ng mga dayuhan.

⁸⁻⁹Nilamon ang Israel nang magpunta sa Asiria. Wala siyang kabuluhan sa piling ng mga bansa. Isang palalong asno noon ang Efraim, at ngayo'y nagpadala siya ng mga regalo sa kanyang mga mangingibig. ¹⁰Kahit na nagpadala sila ng mga handog sa mga bansa, ipahahamak sila at manghahina ang Israel sa paniniil ng Dakilang Hari.

• ¹¹Nagpatayo ng maraming altar ang Efraim ngunit pinagkasala lamang siya ng mga ito. ¹²Sinulat ko para sa kanya ang maraming tuntunin ng aking Batas, ngunit itinuring nila itong kakatwa.

¹³Gusto nilang maghain ng mga alay pagkat sila ang nagsisikain ng karne. Ngunit hindi tinatanggap ni Yawe ang mga ito pagkat tinatandaan niya ang kanilang kasamaan at pinarurusahan ang kanilang kasalanan. Kaya magbabalik sila sa Ehipto.

¹⁴Nilimot ng Israel ang Lumikha sa kanya at nagtayo siya ng mga palasyo, ngunit susunugin ko ang kanilang mga bayan at mga palasyo.

Ibinalita ang pagkatapon

9 ¹Huwag kang magalak, Israel, huwag magdiwang gaya ng ibang mga bansa, pagkat nilayuan mo ang iyong Diyos. Gusto mong gumawa ng panata sa tulong ng pagbibili ng iyong sarili sa mga giikan ng trigo. ²Kaya wala kang makukuhang pagkain sa giikan at pisaan ng ubas, di ka magkakaroon ng bagong alak. ³Hindi na sila mananatili pa sa lupain ni Yawe. Babalik sa Ehipto ang Efraim – ang toto-o'y sa Asiria sila kakain ng pagkaing di-malinis.

⁴Hindi na sila makapagbubuhos ng alak na handog kay Yawe o makapag-aalay ng handog sa kanya. Maruming tinapay ang kanilang ka-

kanin, tulad ng tinapay sa pagluluksa. Para sa kanila lamang ang pagkaing iyon at hindi madadala sa Bahay ni Yawe.

⁵Ano ang gagawin mo sa mga araw ng piyesta? Aalis ka pero hindi para sa isang banal na paglalakbay kay Yawe; ⁶sa halip ay tatakas ka dahil sa mga manlulupig. Tatanggapin ka ng Ehipto at lilibing ng Mempis. Babalutin ng dawag ang iyong mga kayamanang pilak at ng mga tinik ang iyong mga tolda.

⁷Dumating na ang panahon ng pagpaparusa, narito na ang araw ng paniningil. Malalaman ito ng mga Israelita. Masisiraan ng bait ang mga propeta, magiging parang baliw ang mga manghuhula pagkat simbigat ng iyong mga pagkaka-sala ang iyong pagkagapi.

⁸Nagbabantay ang Efraim sa harap ng aking Diyos; sinisikap ng propeta na hadlangan ang kaaway sa lahat ng daanan upang mailigtas ang bahay ng kanilang mga diyos. ⁹Talamak na ang kabulukan nila, tulad pa noon sa Gibe. Aalalahanin ni Yawe ang kanilang kabuktutan at parurusahan sila sa kanilang kasalanan.

¹⁰Ang pagkatagpo ko sa Israel ay tulad ng pagkakita ng ligaw na ubas sa disyerto. Nakita ko ang iyong mga ninuno na parang mga unang bunga ng punong igos. Ngunit kararating lamang nila sa Baal-peor, agad silang nakiaipid sa diyos-diyusang iyon at naging kasing-kasuklam-suklam ng kanilang iniibig. ¹¹Palayong lumipad na parang ibon ang luwalhati ng Efraim; oo, hindi pa iyon isinilang, hindi pa ipinaglihi. ¹²Magpalaki man sila ng mga anak, kukunin ko ang mga iyon bago magsilaki. Kawawa sila kapag nilayuan ko sila!

¹³Nang makita ko ang Efraim, para siyang taniman sa magandang kapatagan, ngunit ngayo'y ipadadala niya sa patayan ang kanyang mga anak. ¹⁴Bigyan mo sila, Yawe... Ano ang ibibigay mo sa kanila? Bigyan sila ng mga sinapupunang baog at mga dibdib na tigang.

¹⁵Sa Gilgal nakita ang kanilang kabuktutan. Kinamuhian ko sila roon. Palalayasin ko sila sa aking Bahay dahil sa kanilang kasamaan. Hindi ko na sila mamahalin pagkat mapaghimagsik ang lahat nilang pinuno. ¹⁶Maysakit na ang Efraim: natutuyo ang kanyang mga ugat, hindi siya magbubunga. Magbuntis man sila, papatayin ko ang sanggol sa sinapupunan. ¹⁷Tatanggin sila ng aking Diyos pagkat hindi sila nakinig sa kanya; palalabuyin niya sila sa mga bansa.

• 11. Ang panlabas na pagsamba at mga sagra-dong salu-salong kasunod ng paghahandog ay hindi makapagpapalimot ng kanilang kasalanan sa Diyos.

Nililingon ni Oseas ang kahapon ng Israel. "Magbabalik ka sa Ehipto" (9:3), ibig sabihin'y magbabalik ka sa pagiging bihag.

10 ¹ Ang Israel ay isang lumalagong punong ubas na sagana sa bunga. Habang dumarami ang kanyang bunga, lalo namang dumarami ang kanyang mga altar; habang sumasagana ang kanyang lupain, lalo naman nilang pinalalamutian ang mga sagradong bato.

² Hati ang kanilang puso! Pagbabayaran nila ito. Wawasakin ang kanilang mga altar at durugin ang kanilang mga sagradong bato.

³ Ngayo'y sinasabi nila: "Wala kaming hari (sapagkat wala kaming pitagan sa Diyos) ngunit paano tayo matutulungan ng isang hari?" ⁴ At pagkasabi nila niyon, nanunumpa sila sa isang kasunduang walang saysay; lumalago nang masamang damo ang kanilang parusa.

⁵ Nanginginig ang mga taga-Samaria dahil sa kanilang guya sa Betel; ipinagluluxa nila iyon gaya ng mga paring iyon ang ipinagmamalaki.

⁶ Dinala na sa Asiria ang marangyang diyus-diyusan bilang regalo sa dakilang hari. Mahihiya ang Efraim; mapapahiya ang Israel. ⁷ Tinangay namang parang bula ng tubig ang hari ng Samaria.

⁸ Wawasakin ang mga altar sa burol - ang kasalanan ng Israel. Gagapangan ng tinik at dawag ang mga ito. Sasabihin nila sa mga bundok: "Takpan ninyo kami," at sa mga burol: "Daganaan ninyo kami."

⁹ Mula pa sa panahon ng Gibeon, nagkasala ka na at naghimagsik, O Israel. Di ba't natalo sa Gibeon ang masasama? ¹⁰ Kaya pagdating ko kayo parurusahan. Titipunin ko ang mga bansa laban sa inyo dahil sa doble ninyong kasalanan.

Babala at tawag sa pagbabalik-loob

¹¹ Ang Efraim ay isang dumalagang bakang sanay at mahilig sa paggiik, kaya lalagyan ko siya ng pamatok at isisingkaw sa araro. Ang Israel ang mag-aararo, ang Jacob ang magbubungkal ng lupa.

¹² Maghasik ng katarungan para sa inyong sarili at mag-ani ng kagandahang-loob. Bungkalin ang lupang di pa naaararo. Ito ang panahon para hanapin si Yawe hanggang sa siya'y dumating at magpaulan sa inyo ng kaligtasan.

¹³ Naghasik kayo ng kasamaan, nag-ani ng kabuktutan at kumain ng bunga ng pandaraya. Sa pananangan ninyo sa sarili ninyong lakas at marami ninyong mandirigma, sasapit sa inyo ang kapahamakan. ¹⁴ Masdan ang pagkawasak

ng inyong mga kuta, gaya nang wasakin ni Salman ang Betabel at pagpapatayin ang mga ina kasama ang kanilang mga anak. ¹⁵ Ganito ang mangyayari sa iyo, Israel, dahil sa napakalaki mong kasamaan. Sa bukanliwayway sa araw na iyon, nawala na ang hari ng Israel.

Tinawag ko ang aking anak mula sa Ehipto

11 • ¹ Minahal ko ang Israel sa kanyang pagkabata; tinawag kong palabas sa Ehipto ang aking anak. ² Ngunit habang tinatawag ko siya, lalo naman siyang lumalayo sa akin - nag-aalay ng mga handog sa mga Baal, nagsusunog ng insenso sa mga diyus-diyusan.

³ Ngunit ako ang siyang nagtuturong lumakad sa Efraim; inakay ko sila pero hindi naman nila naunawaang ako ang nag-alaga sa kanila. ⁴ Inakay ko sila sa lubid ng makataong kagandahang-loob, sa mga tali ng pag-ibig. Inangat ko ang kanilang pamatok at yumuko ako para pakainin sila.

⁵ Kung tatanggi silang magbalik sa akin, sa Ehipto sila babalik at aalipinin sila ng hari ng Asiria. ⁶ Iwawasiwas ang mga tabak sa kanilang mga lunsod, lilipulin ang kanilang mga anak, at wawakasan ang lahat nilang balak.

⁷ Nagpipilit silang lumayo sa akin; sumisigaw sila sa paghingi ng tulong ngunit wala namang sumasaklolo. ⁸ Paano kita mapababayaang, Efraim? Maiwan ba kitang gaya ng Adma? Magagawa ba kitang gaya ng Seboim? Naliligalig ang aking puso at nababagabag ang aking kalooban. ⁹ Hindi ako magpapadala sa matindi kong galit, hindi ko wawasakin ang Efraim pagkat ako'y Diyos at hindi tao. Ako ang Banal sa inyong piling, at ayaw kong padala sa galit.

¹⁰ Susunod sila kay Yawe sa pag-ungol niya na parang leon. Sa pag-ungol niya'y nanginginig na darating ang kanyang mga anak mula sa kanluran. ¹¹ Takot silang darating na parang mga ibon mula sa Ehipto, parang mga kalapati

• **11.1** Ang Israel ang laki sa layaw na anak ng Diyos. Inilabas siya ng Diyos noon mula sa Ehipto, at mula noo'y tinatawag na niya ito at sinisikap na akitin sa kanyang sarili, pero sige pa rin ang Israel sa kanyang masasamang gawi na naghahatid ng parusa sa kanya.

Ako'y Diyos at hindi tao (9). Ang mga kasawiam-palad natin na para sa ati'y waring mga parusa ng Diyos ay talagang mga paraan na pinakamaganda sa Diyos para turuan niya tayo. (Tingnan ang Heb 12:7; 2 Mac 6:16; Kar 11:23).

mula sa Asiria. Pagkat ibabalik ko sila sa kani-kanilang mga tahanan, sabi ni Yawe.

12 ¹Pinalibutan ako ng Efraim ng kasinu-ngalingan; may pandarayang lumalapit sa akin ang Israel. Sinusunod nila si Baal at tinutugis ang Banal. ²Nanginginain ng hangin ang Efraim, laging hinahabol sa amihan, walang lagot sa pagsisinungaling at karahasan. Nakikipagkasundo siya sa Asiria at nagluluwas ng langis sa Ehipto.

³Iniharap ni Yawe sa paglilitis ang Jacob. Parurusahan niya ito at pagbabayaran sa kanyang mga gawa.

⁴Sa sinapupunan pa'y nanaig na siya sa kanyang kapatid at saka nakipagbuno sa Diyos, nakipaglaban hanggang sa makapanaig sa ang-hel. ⁵Nanangis siya at nagsumamo. Nagtagpo silang muli sa Betel at nakipag-usap siya room sa kanya.

⁶(Si Yaweng Diyos ng mga Hukbo - Yawe ang maluwalhati niyang pangalan. ⁷Dapat kang magbalik sa iyong Diyos, magsagawa ng pag-ibig at katarungan at laging manalig sa iyong Diyos.)

⁸May madadayang timbangan ang Kanaan at mahilig mandaya. ⁹Nagyayabang ang Efraim: "Mayaman na ako; nagreserba ako ng sapat; walang makapagsasabing makasalanan ang aking pagyaman." ¹⁰Ngunit ako si Yaweng iyong Diyos na humango sa iyo sa Ehipto; muli kitang patitirahin sa mga tolda gaya noong mga araw ng Pagtatagpo. ¹¹At magsasalita ako sa mga propeta, pararamihin ang mga pangitain at tuturuan sa mga talinhanga.

¹²Tampalasan ang Galaad, pawang mandaraya. Nag-aalay sila ng handog sa mga toro sa Gilgal. Kaya naman magiging bunton ng mga bato sa binungkal na bukid ang kanilang mga altar.

¹³Tumakas si Jacob patungo sa lambak ng Aram; naglingkod si Israel upang magkaasawa, nagtrabahong pastol para makuha ang kabiyak.

¹⁴Inilabas ni Yawe ang Israel mula sa Ehipto sa pangunguna ng isang propeta; at sa propeta rin niya siya pinaalagaan. ¹⁵Ngunit ginalit siya ng Efraim; mananagot ito dahil sa dugong pinadanak at pagbabayaran sa kanyang pagsuway.

13 ¹Nang magsalita ang Efraim, nanginig ang lahat. Nanguna siya sa Israel ngunit nagkasala ukol sa Baal at namatay. ²Patuloy sila ngayong nagkakasala sa paggawa ng mga minoldeng imahen, gumagawa ng mga diyus-diyusang pilak na gawa ng iskultor. At dinidiyos iyon! Nag-aalay sila ng tao at hinahalikan ang guya. ³Kaya matutulad sila sa ulap sa umaga at hamog na agad napapawi, sa dayaming nililipad sa giikan, sa usok na tumatakas sa bintana.

⁴Ngunit ako si Yaweng iyong Diyos na naglabas sa iyo mula sa Ehipto; wala kang kikalalaning Diyos liban sa akin, walang Tagapagligtas kundi ako.

⁵Inalagaan kita sa disyerto, sa isang nakapapasong lupain. ⁶Pinakain ko sila at sila'y nabusog, at nang busog na'y naging mayabang at ako'y kinalimutan. ⁷Kaya naging parang leopardo ako sa kanila, parang leong nag-aabang sa kanila. ⁸Sasalakayin ko sila gaya ng isang osong inagawan ng anak. Dinukot ko ang kanilang puso, at tulad ng leon ay nilapa ko sila; niluray sila ng mabangis na hayop.

⁹Israel, ako ang iyong saklolo, at ako pa ba ngayon ang wawasak sa iyo? ¹⁰Nasaan ang iyong hari na magliligtas sa iyong mga bayan? Nasaan ang iyong mga pinuno? Hindi ka ba nagsabing: "Bigyan mo kami ng isang hari at mga pinuno?" ¹¹Kaya nga sa galit ko'y binigyan kita ng isang hari, at sa poot ko'y inalis ko siya.

¹²Sagad ang kabuktutan ng Efraim; nakatago ang kanyang pagkakasala. ¹³Nagdaranas siya ng hirap ng isang babaeng nanganganak. Ngunit hangal ang sanggol, nang oras na'y hindi niya nilisan ang sinapupunan.

¹⁴Tutubusin ko ba sila sa lugar ng mga patay? Hahanguin ko ba sila sa kamatayan? Nasaan, Kamatayan, ang iyong mga salot? Nasaan, lugar ng mga patay, ang iyong kemandag? Wala nang habag ang aking mata ¹⁵sa nanguna sa kanyang mga kapatid. Ihip mula sa disyerto ang hangin ni Yawe para tuyuin ang kanyang mga bukal at balon, at huhubaran siya ng lahat niyang kayamanan.

14 ¹Nagkasala ang Samaria, naghimagsik siya sa kanyang Diyos. Mabubuwal sila sa tabak, dudurugin ang kanilang mga sanggol, at lalalasin ang tiyan ng mga buntis.

• ² Magbalik ka, Israel, kay Yaweng iyong Diyos!
Nadapa ka sa iyong mga pagkakasala.

• 2. Nagtatapos sa mga salitang ito ng pag-asa at sigla ang libro ni Oseas. Pagkaraan ng mga pagsubok, hahanapin ng Israel si Yawe na magpapakita naman sa kanya. Ang pakikipagkasundo ng tao sa Diyos ay magiging tunay na pag-aasawa, kaalinsabay ng

pagkakasundo ng sangkatauhan sa sangkalikasan. Nabanggit na ito sa 2:17-22 at tatalakayin pang lalo sa Awit ng Mga Awit sa muling paggamit sa ilang paglalarawang galing kay Oseas.

³Maghanda ka ng sasabihin at humarap kay Yawe,
at sabihin mong: “Ikaw na nahahabag sa ulila,
patawarin mo ang aming mga kasalanan
at tanggapin sa iyong kagandahang-loob.
Sa halip ng mga toro at mga handog,
tanggapin ang papuri mula sa aming mga labi.

⁴Hindi kami maililigtas ng Asiria;
hindi na kami aasa pa sa mga kabayo,
ni muling magsasabing ‘Mga diyos namin’
sa gawa ng aming mga kamay.”

⁵Lulunasan ko ang kanilang pagkaligaw
at buong puso silang mamahalin
pagkat napawi na ang galit ko sa kanila.

⁶Magiging para akong hamog sa Israel;
mamumulaklak siyang parang liryo.
Parang sedro ng Lebanon, mag-uugat siya nang malalim.

⁷Uusbong ang kanyang mga supling.

Ang ganda niya’y magiging parang sa punong olibo,
ang bango’y parang sa sedro ng Lebanon.

⁸Muling mananahan ang mga tao sa kanyang lilim.
Mananagana siyang parang butil ng trigo,
mamumulaklak na parang ubas,
at matatanyag na parang alak ng Lebanon.

⁹Aanhin pa ng Efraim ang mga diyus-diyusan,
kung ako ang dumirinig at nangangalaga sa kanya?
Para akong sipres na laging luntian,
galing sa akin ang pagiging mabunga mo.

¹⁰Sino ang matalino na makaaalam sa lahat ng
ito?

Sino ang mahusay umunawa?
Tuwid ang mga daan ni Yawe;
doon lumalakad ang mga matuwid
at natitised ang masasama.